

1792 r.

na Dzień 18 Maja 1792 r.

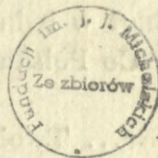
V

125

NA DZIEN 18. MAJA 1792. ROKU

Po podaniu deklaracji Moskiewskiej.

Boże wszechmocny! Boże potężny!
Przed którym nikną człowiecze siły,
Bez ciebie mocarz iest niedołężny,
Przy tobie zawsze laury go kryły.

XVIII. 2. 240.

Polska sąsiadów zemstą grożona,
Kiedy się woyna do koła szerzy,
Do twego śmiało garnąc się łona,
Swą siłę twoją pomocą mierzy.

W niey znajdzię radę, męstwo, nadzieie,
Cierpliwość stałość, i skarb obfity,
I mimo sprzeczne losów koleie,
Polak cnotliwy będzie niezbity.

Franciszek

Przez ostre ciernie pnać się do sławy,
Depcąc sromotne więzy niewoli,
Walcząc bez żadney śmierci obawy,
Chce broniąc prawa swobodney doli.

Boże! co skromisz krnąbrnych i hardych,
Wieńcząc pokorę chlubną nadgroda,
Co zbrodnią w klubach wstrzymujesz twardych,
Abyś przestępstwom stawał zagroda.

A

Czyliż dopuścisz, by sąsiad mściwy,
Haniebne kładąc na nas kaydany,
Startł w iednym mgnieniu moment szczęśliwy,
Co Polska z rządu uczuła zmiany?

Nie... Twoja dzielność przemoc odwróci,
Ona od jarzma naród zastoni,
Ona zuchwałość sąsiada skróci,
Ona zamiary zradne uroni.

Wezmiem za wodza miłość oyczyzny;
Za hasło wolność; za tarczę ciebie;
Chlubne nam będą nay roższe bliżny,
Byle oyczyznę bronić w potrzebie.

A kiedy ręka we krwi zboczona,
Nieprzyjacielskie kroki ukarze,
Wtedy wracając iuż do zagona,
Święte wystawiem Bogu ołtarze.

Tam hołd wdzięczności składać będziemy,
Tam nieprzestaniem palić ofiary,
A wnukom naszym pozostawimy,
Na twardym głazie ten napis stary:
*„Gdy dzielne Boga wspiera Naród ramie,
„Któż jego szyki wzruszy i polamie?”*

F

XVII.2-240